

ЧИ МАЮ Я ПРАВО НА ЖИТЛО?

Під час реалій сьогодення все більше громадян України страждає від втрати домівок завданого з боку країни-агресора. Кожного дня велика кількість людей мусять залишати рідні місця задля пошуку нового та безпечного місцеперебування в інших куточках країни та навіть світу. Тож чи мають вони право на житло? Чи маю я таке право?

Досліджуючи правові акти держави та шукаючи в них підтримку, слід звернути увагу на Конституцію України в ній згідно статті 47 зазначено, що якщо я є громадянином України, то маю конституційне на це право. Тобто, держава зобов'язана створити такі умови, за яких кожен може побудувати, придбати або орендувати оселю.

Попри тимчасові обмеження держава несе ще більшу відповідальність за створення належних умов для реалізації конституційного права під час воєнного стану, а саме: країна зобов'язана підтримувати соціальний захист вразливих категорій населення: внутрішньо переміщених осіб, військових, малозабезпечених сімей, дітей-сиріт, дітей війни; судова система повинна забезпечити нагляд, аби не дозволити обмеженню конституційних гарантій.

Задля того, аби держава не оминула своєю увагою та надала підтримку потребуючому громадянину, слід залучитись до громадських об'єднань, що підтримують активну участь у житлових ініціативах, адже там можуть перебувати адвокатські об'єднання, що зможуть надати правничу консультацію та підтримку. Якщо ж держава не виконує й надалі свої обов'язки, то громадянин вправі подати скаргу до Конституційного Суду України, задля відстоювання та отримання затверджених прав її держави. Тим не менш важливим є самоінформування, тобто шукати, читати, слухати про свої привілеї, адже це допоможе швидше отримати обіцяне. До прикладу, додаткову та цінну підтримку й досвід, який в силах розв'язати проблему з житлом є така організація як ООН-Хабітат. Це програма Організації Об'єднаних Націй з населених пунктів, яка займається забезпеченням кращих умов для людей у всьому світі.

Отже, право на житло закріплено Конституцією, щоб бути ним забезпеченим слід активно наголошувати на своїй проблемі, поглибитись в удосконалення знань конституційних прав, забезпечити себе підтримкою кваліфікованих правників та до останнього наголошувати про свої привілеї, адже держава їх нам гарантує та не уповноважена відмовлятись.